

อุทาหรณ์ก่อนทำผิด

เพราะรักจึงต้องบอก
บอกก่อนที่ใครบางคนจะทำผิด

ฉบับที่ ๑๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

คงเคยได้ยินคำพูดที่ว่า “รวมกันเราอยู่ แยกกันเราตาย” แต่เพราะ “โควิด-19” ในสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้เกิดคำพูดที่ว่า “แยกกันเรารอด รวมกันเราตาย” ขึ้นมา แต่คำพูดประโยคดังกล่าว ก็คงใช้ได้ในช่วงระยะเวลาที่เกิดโรคระบาดร้ายแรงนี้เท่านั้น เพราะตราบใดก็ตามที่มนุษย์อยู่รวมกันเป็นสังคม ก็ยังต้องมีความสัมพันธ์กันอยู่ และความสัมพันธ์ที่ว่่านั้น ต้องเป็นความสัมพันธ์อันดี มีความสามัคคี และมีน้ำใจต่อกันอย่างแท้จริง

ความรัก ความสามัคคีในกลุ่มคน ถือเป็นเรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่มาก ประเทศจะคงอยู่หรือล่มสลาย ก็เกิดจากความสามัคคีของคนในประเทศทั้งสิ้น มีบันทึกไว้ในพงศาวดารว่า เหตุที่พม่าตีกรุงศรีอยุธยาจนแตกพ่าย ทำให้เสียกรุงในครั้งที่ ๑ เป็นเพราะคนไทยเช่นฆ่ากัน อันมาจากการแย่งชิงอำนาจกันเอง มีการแบ่งขั้วออกเป็นสองฝ่าย มีคนไทยชายชาติ เปิดประตูเมืองให้พม่า หลังจากเสียกรุงอยุธยาครั้งที่ ๑ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงประกาศอิสรภาพ คนไทยกลับมามีความสามัคคี ทำให้บ้านเมืองกลับมามีความเข้มแข็ง เป็นปึกแผ่นอีกครั้งหนึ่ง แต่ภายหลังสิ้นรัชสมัยของสมเด็จพระเอกาทศรถ การแย่งชิงอำนาจก็เกิดขึ้นอีก ไม่มีข้าราชการหรือขุนนางที่เก่งกาจสามารถบริหารประเทศชาติบ้านเมือง ท้ายที่สุด กรุงศรีอยุธยาก็แตกเป็นครั้งที่ ๒ การเสียกรุงในครั้งนี้ ทำให้กรุงศรีอยุธยาล่มสลายลงไปพร้อมกับเสียเมืองบางส่วนให้แก่พม่าด้วย หลังจากนั้น ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช แห่งกรุงธนบุรี ทรงกอบกู้บ้านเมือง และสร้างความสามัคคีในหมู่คนไทยกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่งจนถึงทุกวันนี้

เมื่อความสามัคคี มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้น ในบทบัญญัติที่เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย ก็ต้องมีบัญญัติในเรื่องนี้ไว้เช่นกันว่า ข้าราชการ รวมถึงพนักงานราชการและลูกจ้างจะต้องประพฤติตนสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ส่วนเหตุผลที่ต้องมีบทบัญญัตินี้ ก็เพื่อความร่วมมือร่วมใจและประสานงานกันอย่างดี เป็นผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติราชการ นั่นเอง

อุทาหรณ์ก่อนทำผิดฉบับนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในระหว่างผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ในระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติงาน ถือเป็นเรื่องปกติธรรมดาทั่วไป ที่จะต้องมีเหตุขุ่นข้องหมองใจกันบ้าง สาเหตุมาจาก พฤติกรรมส่วนตัวที่เรียกว่า จริตไม่ตรงกัน “เราเข้ากันไม่ได้ คุณกันก็ไม่ใช่เรื่อง” หรือเรื่องการปฏิบัติงาน ต่างคนต่าง มองกันคนละมุม ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ก็เห็นว่า อีกฝ่ายหนึ่งเกียจงานและเอาเรียดเอาเปรียบ ทำให้ตนเองต้อง รับผิดชอบงานแทน ระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง หัวหน้าก็เห็นว่าลูกน้องไม่ตั้งใจทำงาน ทำงานไม่มีประสิทธิภาพ เรื่องง่ายๆ ก็ยังทำไม่ได้ ไม่คิดจะเรียนรู้การทำงาน ส่วนลูกน้องก็เห็นว่า หัวหน้าต้องสอนงานลูกน้องได้ และมีความรับผิดชอบเหนือกว่าลูกน้อง แต่กลับไม่มีทักษะการสอนงานและมัก “โยนงาน” และความรับผิดชอบ ให้ลูกน้องเกินกำลัง ถ้ามีการโต้เถียงกัน แต่เถียงกันด้วยเสียงเบาๆ แล้วแยกย้ายจากกันไป โดยไม่มีเหตุทะเลาะวิวาท เกิดขึ้น ก็ไม่มีเหตุที่จะถูกร้องเรียน แต่ถ้าเถียงกันแล้วไม่จบ ลงไม้ลงมือ ถึงขั้นตบตีกัน ก็อาจถูกร้องเรียน และถูกดำเนินการทางวินัย บทสรุปของแต่ละฝ่ายอยู่ที่โทษทางวินัย การเป็นข้าราชการที่ถูกดำเนินการทางวินัย และถูกลงโทษทางวินัย เป็นตราบาปไปตลอดชีวิต เพราะการมีประวัติการถูกดำเนินการทางวินัยและการถูกลงโทษ ทางวินัย จะย้อนกลับมาหาข้าราชการผู้นั้น ในวันที่ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่ง หรือมีสิทธิได้รับการ เสนอขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลา ดังนั้น แม้จะมีเรื่องไม่พึงพอใจกันในระหว่างผู้ปฏิบัติงาน ก็ไม่อาจทะเลาะวิวาทกันได้ และการไม่พึงพอใจระหว่างกัน ก็ต้องไม่กระทบถึงเรื่องการปฏิบัติงานร่วมกันอีกด้วย “เพราะรักจึงบอก บอกก่อนใครบางคนจะทำผิด”

จัดทำโดย : กลุ่มวินัย กองบริหารทรัพยากรบุคคล กรมคุมประพฤติ
นางสาวปิยพร ภาரசิลป์ นิตกรชำนาญการพิเศษ
นายกฤษฎา กนกกุลชัย พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติการ
นายกীরติ เอียดตรง พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติการ